

Z právní praxe.

PŘEHLED JUDIKATURY NEJVYŠŠÍHO SOUDU.

A. Ve věcech civilních.

I. Občanské právo.

Platnosti převodu majetku, jenž připadl československému státu z úpravy majetkových podstat nositelů pensijního pojištění podle čl. 275. mírové smlouvy st.-germainské na Všeobecný pensijní ústav, nelze odporovati pro nedostatek platného titulu. Čl. 42. úmluvy čís. 60/26 obsahuje všeobecné a zásadní ustanovení o všech pohledávkách, pokud přešly na československý stát nebo osobu jím určenou. — Běh promlčecí lhůty pro nárok Všeobecného pensijního ústavu na zaplacení dlužných anuit v Kč z hypotečních pohledávek, které naň přešly od Všeobecného pensijního ústavu pro zřízení ve Vídni, začal se teprve působností úmluvy čís. 151/29. — Uzavřením úmluvy o Všeobecném pensijním ústavu pro zřízení ve Vídni dne 29. března 1924 pozbyl Vídeňský pensijní ústav oprávnění nakládati s pohledávkou, jež měla podle této úmluvy připadnouti československému státu, třebaš citovaná úmluva nabyla účinnosti až v roce 1929. (Rozhodnutí ze dne 31. října 1936, Rv I 1460/34.)

Byla-li kupní smlouva sjednána na Slovensku a měla-li i tam býti splněna, a není-li jiné ujednání, nutno použití soukromého práva, platícího na Slovensku. — Ustanovení § 1486 obč. zák. neplatí na Slovensku a Podkarpatské Rusi. (Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv I 2011/34.)

Rodiče se nemohou vzdátí nároku na nutnou výživu, příslušejícího jim proti dětem. (Rozh. ze dne 22. října 1936, R I 976/36.)

Dostává-li nemanželský otec podpory v nezaměstnanosti, jež se v určitém období postupně snižují a potom opět se vrací k své původní nejvyšší hranici, jest posouditi mohoucnost nemanželského otce k plnění zákonné výživovací povinnosti podle celkové částky podpor za celé období. — Nezaměstnanost nemanželského otce a skutečnost, že toho času nemá jiných příjmů než podpory v nezaměstnanosti, nevylučují samy o sobě podle zákona mohoucnost k plnění výživného. (Rozh. ze dne 16. října 1936, R II 451/36.)

Přenesení poručenství nad příslušníkem Polské republiky s našeho soudu na soud v cizině nepodléhá schválení nejvyšším soudem, nýbrž přenesení to se řídí čl. 10., odst. 3., smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou čís. 5/26 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Nd II 106/36.)

Ke škodě podle § 46 obč. zák. náleží i to, co snoubence ušlo tím, že vzhledem k zasnoubení a smlíbenému manželství opustila místo. (Rozh. ze dne 9. září 1936, Rv I 2378/34.)

Prarodiče, kteří hradí náklady na výživu dítěte, nemohou žádati, aby jim byla též svěřena výchova dítěte, nevyžaduje-li toho zájem a prospěch dítěte. (Rozh. ze dne 2. září 1936, R I 720/36.)

Chladicí zařízení jest „stroj“ ve smyslu § 297 a) obč. zák. a stává se příslušenstvím nemovitosti, užívá-li se ho při provozu řeznické a uzenářské živnosti, pro niž je nemovitost zvláště zařízena. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 2160/36.)

Byla-li pozůstalost již pravoplatně odevzdána, nemůže dědic žádati ani jménem zůstavitelovým, ani jménem jemu již odevzdané pozůstalosti o knihovni vklad práva zástavního pro pohledávku, patřivší zůstaviteli, nýbrž jen jménem vlastním. (Rozh. ze dne 14. října 1936, R II 423/36.)

Stromky, pěstované pachtýřem na spachtovaném pozemku ve školce, jsou až do svého oddělení částí pozemku. (Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 466/36.)

K odevzdání prohlášením podle § 428 obč. zák. nestačí, ukázal-li zcizitel jednotlivé věci přejimateli a tento se jich dotkl rukou, prohlásiv, že přejímá věci ty do svého vlastnictví a ponechává je nadále zciziteli v užívání. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1902/36.)

Odklizení stavby, zřízené podle § 133 hor. zák. k účelům horním a povoleno jen na dobu provozu horního podniku, nelze se domáhati před zánikem horní propůjčky, i kdyby jinak sousedům vznikl ze stavebního povolení věcný nárok na odklizení stavby. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 1041/34.)

Navrhuje-li jeden ze spoluvlastníků domu, aby soud rozhodl o upotřebení a užívání určité místnosti, nejde o rozdělení užitků mezi spoluvlastníky, nýbrž o otázku správy společného domu. Otázku tu jest řešiti podle § 835 obč. zák. v řízení nesporném. — Ustanovení § 835 obč. zák. neplatí jen při mimořádné správě, nýbrž i při řádné správě, jde-li o rovnost hlasů. (Rozh. ze dne 3. září 1936, R II 273/36.)

V řízení o úpravu hranic podle § 850 a násl. obč. zák. nelze si stěžovati do rozhodnutí soudu druhé stolice ani po vydání zákona čís. 100/31 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 3. září 1936, R I 775/36.)

Knihovni vlastník domu nemůže se domáhati jeho vyklizení na tom, kdo od něho dům koupil a se do něho nastěhoval. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 2067/36.)

Urážlivé výroky obdarovaného, pronesené v rozčilení proti dárci, neodůvodňují „hrubý nevděk“, jestliže byly dárcem vyvolány. (Rozh. ze dne 23. října 1936, R I 835/36.)

Zaplatil-li nájemce předem nájemné za určité období a nájemní smlouva byla před koncem tohoto období rozvázána, jest oprávněn domáhati se náhrady na novém nájemci, jenž neujednav s pronájemcem bezúplatnost užívání, užíval nájemní věci do konce období. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 71/35.)

Zamlčela-li obec při prodeji nemovitosti kupiteli, že koupená nemovitost jest stížena zásadní záporou stavby z důvodu záchrany starobylého rázu ulice, jde o kromobyčejnou vadu prodané nemovitosti, která opodstatňuje nárok kupitelův na přiměřené snížení úplaty. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv I 2158/34.)

Není závady, aby soud při stanovení odměny podle § 17 adv. ř. a § 1152 obč. zák. přihlížel i k úspěchu, dosaženému pro klienta. (Rozh. ze dne 5. října 1936, Rv I 1920/34.)

Ovolání dosud neprovedeného výplatního příkazu neopravňuje banku, aby peníze, převzaté k výplatě od zmocnítele, složila na soudě. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv II 945/34.)

Třebas písemná plná moc zmocněncova nebyla obmezena, nedošlo k platnému ujednání smlouvy, byla-li při tom překročena ústně daná plná moc, jejíž rozsah byl druhé straně znám. (Rozh. ze dne 10. října 1936, Rv II 256/36.)

Vědomost zástupce věřitelova, že jde o obchodní diferenci, jde na vrub věřitelův. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 764/34.)

Sporiitelna, jez podle stanov jest oprávněna zkoumati nároky toho, jenž vklad vybírá, může odepřítí výplatu vkladu, komu byla dána vkladní knížka jako záruka osobou, z bavenou svéprávností. (Rozh. ze dne 5. října 1936, Rv I 589/36.) — Srov. Sb. n. s. čís. 15119.

Náhrada škody, způsobené členy obecního zastupitelstva při hlasování porušením předpisů § 48 čes. obec. zřízení. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 1873/36.)

K výkladu § 69 zák. ze dne 16. června 1894, čís. 64 z. z. pro Moravu. — Není třeba, by schody v obytných domech byly opatřeny žerděmi na obou stranách. (Rozh. ze dne 2. října 1936, R II 340/36.)

Manželka, jejíž manželství bylo rozloučeno z viny obou stran, není oprávněna domáhati se na svém bývalém manželé podle § 1304 obč. zák. náhrady škody, jez jí vznikla spoluvinou jejího manžela na rozluce. (Rozhodnutí ze dne 24. října 1936, Rv I 1982/36.)

Škudce neručí za škodu nepřímou. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv I 2602/34.)

K úplnému zproštění náhradní povinnosti osob, odpovědných za škody z provozu motorových vozidel, se vyžaduje nejen důkaz o zavinění poškozeného samého, nýbrž i důkaz, že řidič sám dbal veškerých řádných a věcných opatření při řízení vozidla a zacházení s ním. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv I 657/34.)

Vyúčtování starého dluhu, připočtení jiných dluhů a vystavení nového dluhopisu o nové jednotné jistiné zakládá po případě novaci podle § 1376 obč. zák. — Není-li jinak ujednáno, zaniká smlouvou o obnovu i ručení rukojmího a plátce. (Rozh. ze dne 1. října 1936, Rv I 1561/36.)

Rukojmí může věřitelé namítati, že si škodu zavinil nebo spoluzavinil tím, že nedohlédl řádně na hlavního dlužníka, ač takový dohled byl na místě. (Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv I 953/34.)

Předpis § 1351 obč. zák. se týká i případů, kdy byla převzata záruka za pohledávku z diferenních obchodů. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 764/34.)

Převzetí rukojemství za zápůjčku, již má býti umožněn vypůjčitelům provoz hostinské živnosti, ač k jejímu provozu nejsou podle předpisu zákona čís. 112/27 Sb. z. a n. způsobilí, nepřící se samo o sobě zákonu, nebyl-li ani zapůjčitelé znám pravý stav věci. (Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv II 546/34.)

Byl-li dlužník povinen platiti podle exekučního titulu v tuzemsku v říšskoněmeckých markách, platil však podle úmluvy s věřitelé v tuzemské měně, jest pro otázku, zda pohledávka těmito platy byla zaplácena, rozhodný kurs valut, nikoliv kurs devis. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv II 686/36.)

Zavázal-li se dlužník, že za účelem kontroly svého závazku odebrati zboží, poskytne oprávněnému možnost přesvědčiti se o množství a druhu rozprodaného zboží, může oprávněný žádati, aby dlužník plnil svou povinnost jiným přiměřeným způsobem. (Rozh. ze dne 27. října 1936, Rv II 1050/34.)

Spor o dluh mezi osobním dlužníkem a knihovním věřitelé není důvodem, opravňujícím hypotekárního dlužníka ke složení dluhu k soudu. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv II 600/36.)

Těž uznání pohledávky co do důvodu nesporné, avšak sporné co do výše, může míti v zápětí pretržení promlčení. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Rv I 2286/34.)

Smluvená ztráta lhůt nenastává, přijal-li věřitel později placené splátky bez výhrady. (Rozh. ze dne 14. října 1936, Rv I 2144/36.)

Jde o dva nároky podstatně různé právní povahy, má-li pojistník volbu mezi nárokem na vystavení pojistky prosté pojistného (prémii) s redukovanou pojistnou sumou (t. ř. kapitalisace), a nárokem na odkupné. — Kdy se počíná promlčení nároku na t. ř. kapitalisaci, (Rozh. ze dne 1. října 1936, Rv I 2047/34.)

Zřízení pojištěných motorových vozidel nemá v zápětí zrušení pojišťovací smlouvy koncesionářem sjednané, provozuje-li nabyvatel těchto vozidel autobusovou dopravu (podnik) pod dosavadní koncesí bez povolení podle § 7, odst. 4. zák. čís. 198/32 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv II 916/34.)

Předpis § 1486 čís. 1. obč. zák. týká se i pohledávek podniků, které neprovádějí práce po živnostensku, nýbrž jen za úplaty, kryjící náklad, potřebný k obstarání prací v zájmu veřejnosti. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv I 2179/36.)

Dohoda, již se vlastník nemovitosti vzdal proti majitelům dlužní propůjčky za sebe i své právní nástupce náhrady škody vzniklé mu na jeho nemovitostech dolováním, váže právní nástupce jeho jen, byla-li vložena do pozemkové knihy. — Bylo-li dáno k postavení budovy v dlužním poli stavební povolení, jde o budovu ve smyslu § 106 horn. zák. i tehdy, nebyla-li postavena přesně tak, jak bylo nařízeno. — Majitel dolu jest povinen také k odstranění škod, jež nezpůsobil dolováním, jestliže bez oprav těchto škod nelze provést opravy škod způsobených dolováním. (Rozh. ze dne 5. září 1936, Rv II 784/34.)

Promlčení pohledávky na kupní ceně, účtované omylem desítinou skutečné částky. (Rozh. ze dne 4. září 1936, Rv I 2200/34.)

Není-li mezi dědici sporu o tom, zda peněžitá částka patří do pozůstalosti čili nic, nemůže ani věřitel pozůstalosti, jemuž byla povolena separace pozůstalosti, žádati, by tato částka byla složena na soud. (Rozh. ze dne 30. září 1936, R I 818/36.)

Předpoklad pro poskytnutí úlev v placení pohledávky, k jejímuž zajištění byla vydána směnka. (Rozh. ze dne 23. září 1936, R I 827/36.)

Pokud ručí svaz, poskytující podle svých stanov svým členům právní ochranu ve věcech pracovních poměrů, za útraty právního zastoupení svého člena, byl-li advokát k tomuto zastupování vyzván sekretariátem svazovým. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv I 2824/34.)

Visutá dráha na rozvážení hnoje je příslušenstvím nemovitosti. (Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv I 795/35.)

Vydržení služebnosti má obsahově stejné předpoklady jak ve sporu o žalobě zápůřčí, tak i ve sporu o žalobě na ochranu služebnosti (konfesorní žalobě). — Výsledků průvodních jednoho z těchto sporů lze použít ve sporu druhém. (Rozh. ze dne 9. září 1936, Rv II 1224/34.)

Uložení povinnosti ku placení výživného předpokládá, že se dítěti nedostává výživy ani z vlastního jmění, ani od někoho jiného. (Rozh. ze dne 2. září 1936, R I 720/36.)

Pojistný zájem nepomíjí již dnem ohlášky autodrožkáře důchodkovému kontrolnímu úřadu, že dává automobil mimo provoz, nýbrž teprve dnem úřední uzávery podle § 56, odst. 2., zák. čís. 198/32 a § 27 vlád. nař. čís. 36/33 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2552/34.)

Byly-li pojištěny proti požáru jednou pojistkou jednak nemovitosti (budovy), jednak svršky, avšak bylo-li stanoveno u každé skupiny zvláštní pojistné, jde vlastně o dvě samostatné pojistné smlouvy. Porušení označovací povinnosti o množném pojištění jedné skupiny (svršků) se nevztahuje svým účinkem na skupinu druhou (budovy). (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1983/34.)

Zajistil-li vypůjčitel zapůjčiteli poskytnutou zápůjčku též postupem požární náhrady, poskytnuté mu za shořelé budovy, jde o postup pohledávky; nárok postupníkův nezanikl tím, že shořelá budova byla znovu zřízena. (Rozh. ze dne 30. září 1936, Rv I 1981/36.)

Smluvní zástavní právo nezaniká exekučním zabavením smluvně zastavené věci pro pohledávku věřitelovu. (Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv II 838/34.)

Co do rozsahu domovnického bytu rozhoduje jen stavební stav domu. (Rozh. ze dne 18. září 1936, R I 944/36.)

Stavební družstvo jest oprávněno dáti výpověď z bytu členu družstva, jenž byl podle stanov povinen bytu „trvale osobně užívatí“, jestliže tak nemůže učiniti, poněvadž byl přeložen jako státní úředník na jiné místo, třebaš v bytě tom nadále bydlela jeho rodina. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1651/36.)

Při rozlukovém důvodu podle § 13 lit. g) rozl. zák. nesejde na tom, zda duševní chorobu manžela zavinił druhý manžel. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv II 360/36.)

Odevzdal-li otec jako pojistník před svou smrtí životní pojistku třetí osobě v úmyslu darovati tuto pojistku svému dítěti, jde o darování mezi živými. — Byla-li tato pojistka v době dárcova úmrtí v rukou třetí osoby jako zmocnitelky a uschovatelky, zřízené pro obdarované dítě, nepatří do pozůstalosti dárcovy. (Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv I 1530/34.)

Vrácení stavební zálohy, složené členem bytového družstva v případě zdravotní závadnosti bytu. (Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2164/34.)

Pouhým odhlášením provozu automobilového nezaniká pojistný zájem. (Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2946/34.)

Lze odporovati zcizení podniku (obchodu). (Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv II 14/36.)

II. Pracovní právo.

Zaměstnavatel, jenž pověřil podáváním přihlášek k starobnímu a invalidnímu pojištění své úředníky, není zproštěn ručení za škodu, vzniklou jeho zaměstnanci, jenž nebyl vůbec nebo řádně přihlášen. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv. I 68/35.)

Na šoféra osobního auta vztahuje se předpis prvního odstavce § 12 zák. č. 91/18 Sb. z. a n.; není třeba, by šofér bydlel v domácnosti zaměstnavatelově. (Rozh. ze dne 25. září 1936, Rv I 2064/36.)

Předpis § 12 zák. čis. 91/18 Sb. z. a n. nečiní rozdílu mezi osobami, zaměstnanými při zemědělství, živnostech a průmyslu, soukromých domácnostech nebo ústavů soukromých a veřejných. — Čeledín hotelu, bydlící a stravovaný v hotelu, náleží mezi zaměstnance, uvedené v prvé odstavci § 12 zák. čis. 91/18 Sb. z. a n.; na sluhu hotelové vztahuje se předpis druhého odstavce cit. zákona ust. — U zaměstnanců podle § 12 zák. čis. 91/18 Sb. z. a n. jde o práci přes čas jen, pracují-li více než 12 hodin denně. (Rozh. ze dne 3. září 1936, Rv I 1434/36.)

Pojem „definitivního ustanovení“ zaměstnance v soukromých službách není občanským zákonem upraven. — Z pouhé skutečnosti, že byla zaměstnanci udělena definitivita, neplyne, že byl sjednán služební poměr nevypověditelný, nebo vypověditelný jen za určitých předpokladů. (Rozh. ze dne 3. září 1936, Rv II 484/36.)

Kdo byl přijat soudním znalcem k pomocným pracem na znaleckém posudku, nestal se obchodním pomocníkem podle § 1 (1.) zák. o obch. pom. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 295/36.)

Zda zaměstnanec opominul konati po značnou dobu službu, jest posouditi podle okolností případu. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1390/36.)

Zaměstnanцова odměna (plat) nemusí záležeti v určité hotovosti; zaměstnavatel může odměniti zaměstnance i tak, že mu poskytuje příležitost k jistému výdělku. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv II 539/36.)

Mzdu, vyměřenou za týden, jest platiti i za dny sváteční. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 1463/36.)

Ustanovení § 1155 a § 1164 obč. zák. nečiní výjimek ve prospěch živností sezonních. Ujednání, jímž se zrušují nebo omezují oprávnění, plynoucí zaměstnanci z předpisu § 1155 obč. zák., jest nicotné. (Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv I 1585/36.)

Platem podle § 19, odst. 1., zák. čís. 154/34 Sb. z. a n. jest (u číšníka) rozuměti i stravu a zpropitné. — Zaměstnavatel není oprávněn propustiti zaměstnance pro onemocnění podle § 34 čís. 4. předčasně ze služby, dokud ho nevyzval k oznamovací povinnosti podle § 20 (1). (Rozh. ze dne 30. října 1936, Rv I 825/36.)

Propustil-li zaměstnavatel, nemaje důležitého důvodu, předčasně zaměstnance, a nedostal-li tento podporu v nezaměstnanosti, může se zaměstnanec domáhati na zaměstnavateli náhrady způsobené mu tím škody. Nesejde na tom, že zaměstnanec neupozornil odborovou organizaci na nesprávnost důvodu svého propuštění z práce. (Rozh. ze dne 23. října 1936, Rv I 1231/36.)

Předpis § 20, první odstavec, zák. čís. 154/34 Sb. z. a n. vyžaduje, aby zaměstnavatel skutečně obdržel oznámení o úrazu nebo nemoci zaměstnance; nestačí, že oznámení bylo zaměstnancem zaměstnavateli odesláno. (Rozh. ze dne 1. října 1936, Rv I 975/35.)

K účinnosti výpovědi služebního poměru zaměstnavatelem stačí, že byla dodána osobě, která byla podle předpisu poštovního řádu oprávněna ji za zaměstnance přijmouti; zaměstnavatel může zaslati výpovědní dopis na poslední jemu známou adresu zaměstnancovu. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 2011/36.)

Neodporuje dobrým mravům ani předpisům zákona o pensijním pojištění čís. 26/29 Sb. z. a n. úmluva, podle níž byl zaměstnanec po třicetipětileté službě ponechán nadále v aktivitě pod podmínkou, že odvede zaměstnavateli vždy pensijní a starobní důchody, pensijním ústavem mu vyplácené. (Rozh. ze dne 23. října 1936, Rv I 1849/36.)

Nárok zaměstnankyně nemocenské pojišťovny, jejíž služební poměr zanikl provdáním se před uplynutím třicetipětileté služební doby, na příplatky k důchodu, vyplácenému jí všeobecným pensijním ústavem. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv II 832/35.)

Práce v závodě květinářském podléhají zákonu čís. 91/18 Sb. z. a n.; povolení práce přes čas podle § 6 cit. zák. nemohlo býti nahrazeno nařízením místodržitele pro království české čís. 69/13 z. z. čes. (Rozh. ze dne 30. října 1936, Rv I 2346/36.)

Předpisy zákona čís. 204/32 (vlád. nař. čís. 252/33) Sb. z. a n. vztahují se i na zaměstnance hospodářských podniků obecních. (Rozh. ze dne 31. října 1936, Rv I 1929/36.)

Ve věcech kárných proti dělníkům a zřízcům obce pražské rozhoduje disciplinární komise konečným způsobem. (Rozh. ze dne 23. října 1936, Rv I 1971/36.)

III. Obchodní a směnečné právo.

Komu byla směnka, opatřená blankoindosamentem, odevzdána za účelem opatření úvěru, nestal se jejím vlastníkem. Směnečně-originálním

nabyvatelem směnky není ten, pro koho byly směnky exekučně zabaveny. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv II 544/36.)

K § 7 zákona čís. 76/35 Sb. z. a n. — Nepřednesl-li žalovaný kupující ve sporu ze splátkového obchodu, že jest nezaměstnaným, nelze přihlížeti z úřadu k nezaměstnanosti jeho jako k okolnosti, vylučující uplatňování výhrady o ztrátě lhůt prodávajícím. (Rozh. ze dne 17. září 1936, R I 935/36.)

Výstavce směnky jest oprávněn vepsati osobu, která podle původní dohody měla vystupovati jako směnečný ručitel, do směnečné adresy jako směnečníka, došlo-li srovnalou vůlí stran ke změně původního ujednání. — Zaručil-li se směnečný rukojmí za příjemce směnky a je tu formálně platný akcept, nemůže se rukojmí dovolávati neplatnosti svého závazku proto, že je závazek hlavního dlužníka (příjemce směnky) materiálně neplatný. — Posouzení námitky započtení podle § 88 sm. ř. jest otázkou právní, o níž dovolací soud může rozhodnouti, i když se jí odvolací soud neobíral. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1716/36.)

K porušení patentového oprávnění stačí nabídka předmětu ještě nezhotoveného. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv I 1744/34.)

Zabavitelnost nároku společenstva (zákon čís. 70/73 ř. z.) na příplatky, k nimž jsou členové společenstva podle stanov (zákona) v případě konkursu (likvidace) povinni, i mimo případ konkursu nebo likvidace. (Rozh. ze dne 16. září 1936, R I 717/36.)

Povinnost komisionáře, aby vydal komitentovi inkasované peníze a postoupil pohledávky, kterých nabyl provedením svěřeného obchodu. (Rozh. ze dne 9. září 1936, Rv I 2377/34.)

Podřazení označení „medicinální drogerie“ pod jednání, uvedené v §§ 1 a 2 zák. o nek. soutěži. (Rozh. ze dne 4. září 1936, Rv II 470/36.)

Diferenční obchod lze uzavřít i činem konkludentním. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 764/34.)

Není zákonného předpisu, který by bránil zápisu vojenské osoby z povolání v činné službě jako veřejného společníka, oprávněného k zastupování veřejné obchodní společnosti. (Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 405/36.)

Ve zúčtování vkladu komanditisty na jeho dluh u komanditní společnosti na běžném účtu jest spatřovati vrácení vkladu. (Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv I 2329/34.)

Likvidátoři společenstva nesmějí přenést na třetí osobu povinnost svou zastupovati likvidující společenstvo soudně i mimo soud. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1091/36.)

Ke kampeličkám ve smyslu § 8 čís. 3. vládní vyhlášky čís. 59/33 Sb. z. a n. náleží též společenstva s ručením omezeným. (Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 757/36.)

Zrušení směnečného platebního příkazu má vždy konečný účinek. Do datek, že se zrušuje „pro tentokráte“, nemá právního významu. (Rozh. ze dne 14. října 1936, Rv I 2144/36.)

Zásady, že se závaznost skripturního směnečného aktu nezrušuje zánikem konkrétního směnečného závazku podle občanského práva, jest užití i na rukojemský závazek. — Ústní ujednání, že rukojemský závazek bude sloužiti ke krytí nového závazku, má též právní účinek jako vystavení nové směnky. (Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv II 613/36.) — Stejně: Sb. n. s. čís. 14511.

IV. Civilní řízení sporné.

Civilní soud jest vázán zjištěním trestního rozsudku i tenkrát, jde-li o soukromoprávní nároky kýmkoliv a proti komukoliv odvozované z

trestního činu, jehož se týká odsuzující rozsudek. (Rozh. ze dne 3. září 1936, Rv I 1281/35.)

Neuplatnil-li směnečný dlužník po skutkové stránce ve směnečných námitkách, že jest zemědělcem ve smyslu vládních nařízení poskytujících úlevy zemědělcům, jest tato námitka vznesená až za sporu opožděná. (Rozh. ze dne 2. září 1936, Rv I 1319/36.)

O rekursu do usnesení v zemědělském vyrovnacím řízení, jímž byly zamítnuty námitky proti určení odhadní ceny, rozhoduje v druhé stolici vrchní soud. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Nd I 461/36.)

Byl-li dlužníkem zahájen spor a sporná pohledávka byla na to zabavena a přikázána k vybrání, vadí opětnému zažalování téže pohledávky vymáhajícím věřitelem podle § 308 ex. ř. námitka zahájené rozepře. Vymáhající věřitel jest oprávněn vstoupiti do sporu jako hlavní strana. (Rozh. ze dne 12. září 1936, Rv II 237/36.)

Nárok vymáhajícího věřitele proti soudně ustanovenému schovateli (sekvestrovi) na vydání uschované věci patří na pořad práva. (Rozh. ze dne 16. září 1936, R II 271/36.) Srovnej Sb. n. s. čís. 6783, 8390.

Žalobní prosba v žalobě konfesorní může zníti též jen na svolení žalovaných ke vkladu služebnosti do pozemkové knihy. (Rozh. ze dne 9. září 1936, Rv II 1224/34.)

Jde o jednotlivou pohledávku, byť jednotlivé částky vyvěrající z téhož právního poměru byly splatny v různých obdobích. (Rozh. ze dne 18. září 1936, R I 847/36.)

Týká-li se dovolání ve věcech pracovních částky nepřevyšující hranici bagatelní, jest nepřipustné, třeba odvolací soud, rozhoduje o částce vyšší než 300 Kč, prohlásil dovolání do potvrzujícího rozsudku podle § 34 (1) zák. o prac. soudech za přípustné pro zásadní význam věci. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv II 1182/36.)

Do usnesení (ve věcech pracovních), jímž odvolací soud odmítl žalobu pro zmatečnost podanou podle § 529, čís. 2 c. ř. s., jest rekurs přípustný; rekurs jest podati ve lhůtě patnáctidenní.

Důvod zmatečnosti podle § 477, čís. 4 c. ř. s., nemůže býti základem žaloby pro zmatečnost podle § 529, čís. 2 c. ř. s. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv I 1647/36.)

Žaloba domáhající se jen zrušení dlužního úpisu (právního jednání jím vyjádřeného) jest žalobou určovací. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv II 1022/34.)

Nárok na výživné vyměřené rozvedené manželce podle dvor. dekretu ze 4. května 1841, čís. 531 Sb. z. s., jest výživným ze zákona ve smyslu § 502, odst. 3 c. ř. s. v doslovu čl. I čís. 2 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 10. září 1936, Rv II 377/36.)

Nepřipustnost pořadu práva pro žalobu na náhradu škody, kterou dovozuje žalobce proti státu z důvodu protiprávního vedení exekuce o zabavení provozovacího kapitálu berním úřadem. (Rozh. ze dne 16. října 1936, R II 338/36.)

I pro pohledávky požívající úlev podle vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n. lze žalovati na plnění. (Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 1997/36.)

Soudům nepřisluší za trvání sporu přezkoumati správnost jmenování přísedících za skupinu zaměstnavatelů nebo zaměstnanců. (Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv I 2075/36.)

Podal-li zaměstnanec obce do rozhodnutí disciplinární komise, na základě něhož byl usnesením obecního zastupitelstva ze služeb obce propuštěn, opravný prostředek, jenž v době skončení sporu na vyklizení

naturálního bytu nebyl ještě vyřízen, jest i žaloba na vyklizení naturálního bytu předčasná. (Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv I 1217/36.)

Fond pro opatření strojených hnojiv v likvidaci, zanikl likvidací skončenou dne 31. prosince 1933 a nemůže býti spornou stranou. (Rozh. ze dne 16. října 1936, R I 876/36.)

Jde o rozhodnutí v otázce příslušnosti podle čl. I čís. 5 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n., jestliže odvolací soud nevyhověl odvolání vytykajícímu zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s. a uznal příslušnost prvního soudu (jiného než pracovního) k rozhodnutí o žalobě. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv I 1290/36.)

Tím, že někdo dal svoji pohledávku do zástavy, nezaniklo jeho žalobní právo; zástavce může žalovati dlužníka a složení zastavené pohledávky na soudě. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 95/35.)

Zda upomínka, aby dlužník zaplatil do určité lhůty určitou částku, opodstatňuje negativní určovací žalobu, jest posouditi podle poměrů jednotlivého případu. (Rozh. ze dne 27. října 1936, Rv I 2592/34.)

Obsahuje-li usnesení jednak rozhodnutí ve věci nesporného soudnictví, jednak rozhodnutí v exekuční věci, rozhoduje pro otázku včasnosti opravného prostředku proti němu delší rekursní lhůta patnáctidenní. (Rozh. ze dne 16. října 1936, R I 1148/36.)

Zmatečnost odvolacího řízení i rozsudku, bylo-li po předchozím přerušení pokračováno ve sporu, ačkoliv byl zažalovaný nárok v konkursu přihlášen a zjištěn. (Rozh. ze dne 3. října 1936, Rv I 1634/34.)

Ke skutečnosti přednesené teprve v dovolání nemůže dovolací soud přihlížeti ani tenkrát, když jí odpůrce dovolatelův připustil v dovolací odpovědi. (Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv I 2312/34.)

Předpisu § 412 c. ř. s. v doslovu čl. IV čís. 14 zákona čís. 161/36 Sb. z. a n. jest užiti při vyřízení dovolání za účinnosti tohoto zákona. (Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv I 1529/34.)

Dovolání podané do soudního protokolu jest odmítnouti. (Rozh. ze dne 3. října 1936, Rv I 981/35.) — Stejně: Sb. n. s. čís. 5898.

Věřitel pozůstalosti (odkazovník) není oprávněn k rekursu proti usnesení, kterým nebylo povoleno oddělení pozůstalostního jmění podle § 812 o. z. ve prospěch jiného věřitele pozůstalosti.

Ani věřitel pozůstalosti ani zákonný dědic, jenž se k pozůstalosti nepřihlásil, nejsou oprávněni k rekursu do řízení kolisního opatrovníka pro pozůstalost ve sporu, v němž nejsou ani stranou ani zástupcem strany.

Odkazovník nemá nárok, aby správa a obstarávání pozůstalosti byly přenechány přihlásivšímu se dědici a nepřisluší mu v té otázce rekurs. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I. 1172/36.)

Soud rozhodující o žalobě o obnovu jest povinen dbáti z úřadu, zda jde skutečně o nové skutkové okolnosti nebo průvody podle § 530 čís. 7 c. ř. s., zejména jde-li o obnovu sporu o rozlučku manželství. (Rozh. ze dne 3. října 1936, Rv II 601/36.)

Přijetí peněz (vymáhané pohledávky) soudním vykonatelem v čas, kdy není činný jako výkonný orgán. (Rozh. ze dne 5. října 1936, Co II 4/36.)

K nabytí živnostenského oprávnění u živnosti svobodné stačí opověď živnosti; vzal-li živnostenský úřad opověď na vědomí a vydal-li živnostenský list, jde o rozhodnutí správního úřadu, které nemohou soudy po věcné stránce přezkoumati. (Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv II. 539/36.)

V. Nesporné řízení.

Rekurs proti povolení knihovního zápisu jest přípustný i po uplynutí tříleté lhůty uvedené v § 64 knih. zák., nebyl-li stěžovatel dotčený knihovním zápisem zpraven o knihovním usnesení. — Nepřičí se § 96 knih. zák., povolí-li soud vklad smluvního zástavního práva na nemovitosti zatížené smlouvenou fideikomisární substitucí s omezením, že se právo to vkládá bez újmy práv svěřenských nástupců. (Rozh. ze dne 17. září 1936, R I 846/35.)

Nejde o nezákonnost, nerozhodly-li soudy dříve, než uložily prarodiči placení výživného na vnuka, o tom, komu dítě má býti dáno do výživy a výchovy. (Rozh. ze dne 2. září 1936, R I. 720/36.)

Není-li již pozůstalý manžel vlastníkem usedlosti, jež byla za života zůstavitelova ve spoluvlastnictví obou manželů, není tu podkladu pro projednání pozůstalosti podle zák. čís. 68/08 z. z. čes. o statcích střední velikosti. Z předpisu § 14 zák. čís. 68/08 z. z. čes. může odvozovati nápadnické právo jediné pozůstalý manžel. (Rozh. ze dne 10. září 1936, R I 857/36.)

Není nezákonností, byl-li podle § 136 nesp. pat. odkázán na pořad práva věřitel, jenž měl pro svou pohledávku exekuční titul. (Rozh. ze dne 30. září 1936, R I 899/36.)

Jde o zmatečnost podle § 41 odst. 2 písm. g) (zák. č. 100/31) nebyla-li účastníkům pozůstalostního řízení dána příležitost, aby se prohlásili o návrhu na oddělení pozůstalosti. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1172/36.)

Opatrovníkovi ustanovenému neujaté pozůstalosti přísluší i správa a zastoupení pozůstalosti. Přijetím dědické přihlášky na soud nezaniká o sobě úřad opatrovníka pozůstalosti. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1172/36.)

Nezbytným předpokladem předkupního práva podle § 11 odst. 4. zák. ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. pro Čechy jest, že tu jsou spoludědici. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1205/36.)

Nejde o skutkové zjištění, nýbrž jen o ú s u d e k, vyslovil-li nesporný soudce v rozlukovém řízení podle § 17 rozl. zák. na podkladě skutkových okolností zjištěných v rozvodovém sporu názor, že navrhovatel jednal v ú m y s l u, aby manželku dohnal k rozvodu a využil rozvodového rozsudku k dosažení rozluky. (Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 332/36.)

Byla-li důvodem zamítnutí návrhu úvěrního společenstva na zápis do obchodního rejstříku časově omezená překážka stanovená § 19 zák. ze dne 2. března 1933 čís. 44. Sb. z. a n., je rejstříkový soud, pominula-li tato překážka hledíc k čl. II. odst. 2 vlád. nař. čís. 261/34 Sb. z. a n., oprávněn vydati k návrhu nové rozhodnutí, nejza vázán dřívějším zamítajícím rozhodnutím. (Rozh. ze dne 22. října 1936, R I 1093/36.)

Při zjišťování obecné hodnoty nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest přihlédnouti k tržové, prodejové i výnosové ceně nemovitosti. (Rozh. ze dne 2. října 1936, R I 1019/36.)

Nejde o nezákonnost, dospěly-li nižší soudy k závěru, že kontradiktorním rozsudkem ve sporu o rozvod manželství jest ve skutečnosti zakryto uznání rozvodového důvodu. (Rozh. ze dne 10. října 1936, R I 795/36.)

VI. Exekuční řízení.

Nicotnost exekuce povolené bez exekučního titulu lze přivésti vždy k platnosti, i když povinný nepodal recurs do povolení exekuce. (Rozh. ze dne 16. září 1936, R I 993/36.)

Nebydlí-li nezaměstnaný dlužník jako vlastník domu, jež je předmětem dražby, v tomto domě, neslouží tento ku přímému ukojení průměrných nutných potřeb dlužníkůvých, třebaš nájemné z tohoto domu jest jediným příjmem dlužníkůvým, z něhož hradí nutná vydání. (Rozh. ze dne 9. září 1936, R II 297/36).

Exekuční soud nemůže naříditi peněžnímu ústavu jako poddlužníku, by vyplatil vymáhajícímu věřiteli ze zabavené vkladní vinkulované knížky vklady nehledíc k vinkulaci. (Rozh. ze dne 11. září 1936, R I 951/36).

Věci vyloučené podle § 251 ex. ř. z exekuce mohou býti dány smlouvou platně do zástavy, avšak jejich zpeněžení nelze provésti soudní exekucí. (Rozh. ze dne 18. září 1936, R I 744/36).

Nepřihlášené úroky z knihovně zajištěné záručitelné pohledávky nelze přikázati, není-li z výpisu z knih pozemkových zřejmo, že úroky z pohledávky té nejsou zapraveny. (Rozh. ze dne 11. září 1936, R II 359/36).

Třebas vymáhající věřitel neuplatňoval své přednostní (smluvní) zástavní právo v řízení rozvrhovém, může je uplatnit žalobou podle § 258 ex. ř. (Rozh. ze dne 11. září 1936, Rv II 838/34).

K § 172 odstavec druhý ex. ř.

K zachování přednostního pořadí pohledávek přihlášených veřejnými orgány podle § 172 odst. 2 ex. ř. stačí přihláška k opětné dražbě. (Rozh. ze dne 18. září 1936, R II 315/36).

Knihovni zápis poznámky zavedeného řízení dražebního děje se na základě soudního usnesení povolujícího dražbu nemovitosti (Rozh. ze dne 19. září 1936, R I 1018/36).

Podle platebního rozkazu, v němž jest uvedeno, že předepsaný převodní poplatek je zákonem sečkatelný do schválení poplatné smlouvy státním pozemkovým úřadem, nelze povolit exekuci záznamem práva zástavního. (Rozh. ze dne 23. září 1936, R I 778/36.)

Odvodňovací družstvo nenáleží k veřejným orgánům v § 172 ex. ř. uvedeným.

Přednostnímu uspokojení zadrželých příspěvků, jež mají býti placeny vodnímu družstvu, nevadí, že nebyly přihlášeny k dražebnímu roku před počátkem dražby, byly-li jen přihlášeny k rozvrhovému roku. (Rozh. ze dne 24. září 1936, R II 376/36.)

Do lhůt uvedených v § 5 vládního nařízení čís. 142/34 Sb. z. a n. nevčítá se doba od 16. července 1934 do 31. prosince 1935, aniž se hledí k tomu, zda byla v průběhu této doby exekuce odložena čili nic. (Rozh. ze dne 2. září 1936, R II 270/36.)

Vydražitelův nárok na odevzdání nemovitosti podle § 156 odst. 2 ex. ř. zanikl (§ 35 ex. ř.), pronajal nebo propachtoval-li vydražitel vydraženou nemovitost dlužníku po udělení příklepu. (Rozh. ze dne 3. září 1936, Rv I 1560/36).

Pro zabavení zvláštního honoráře člena operního sboru Národního divadla v Praze za představení hraná přes počet zahrnutý v pevném měsíčním platu, platí dvorský dekret čís. 291/1838 Sb. z. s. (Rozh. ze dne 9. září 1936, R I 805/36).

Nelze pokračovati v exekuci pravoplatně odložené podle § 42 ex. ř. jen proto, že byla dodatečně složena na soudě jistota za újmu, která by po případě byla spojena s pokračováním v exekuci. (Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 1168/36).

Exekuci k zajištění výživného lze vésti i podle soudního smíru. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 877/36).

I když jde o exekuci vedenou proti veřejné obchodní společnosti na nemovitost jí knihovně připsanou, mají veřejní obchodní společníci nárok

na výhody poskytované vládními nařízeními č. 251/36 a 77/36 Sb. z. a n. osobám nezaměstnaným. (Rozh. ze dne 21. října 1936, R I 1037/36.)

I při zabavení vkladní knížky pro dlužné daně nenabývá stát samostatného práva a nároku, nýbrž jenom tolik práv a nároků, kolik příslušelo povinnému jako věřiteli. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv II 974/34.)

Exekuční zástavní právo nabyté na nároku povinného jako veřejného společníka na vydání likvidačního podílu vztahuje se také na jeho peněžní hodnotu stanovenou nálezem rozhodčích. (Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 1071/36.)

Do rozhodnutí rekursního soudu týkajícího se nucené správy nemovitosti povolené jako prozatímní opatření, jest dovolací rekurs nepřipustný. (Rozh. ze dne 5. října 1936, R I 785/36.)

Zaplatil-li vydražitel knihovně zajištěnou pohledávku, kterou převzal započtením na nejvyšší podání, před rozvrhem nejvyššího podání, nemění se tím práva účastníků odkázaných na nejvyšší podání a nemusí vydražitel přihlásiti onu pohledávku k rozvrhu. (Rozh. ze dne 3. října 1936, R I 948/36.)

Byla-li prodána nemovitost stížená knihovním zákazem zcizení neb zavení v exekuci vedené k vydobytí jiné pohledávky s neomezeným právem zástavním, nepomíne omezení vlastnictví exekutů, nenastává ani žádná změna v rozsahu zástavního práva pozdějšího zástavního věřitele, nýbrž jeho omezené právo na prodané usedlosti přechází s omezením na rozvrhovou podstatu, jež jako v jiných případech zastupuje zavázanou nemovitost. (Rozh. ze dne 2. října 1936, R I 736/36.)

Nedostatečnost přihlášky k rozvrhovému roku, nebyla-li v ní uvedena výše úroků, přichází-li pro přihlášenou pohledávku v úvahu ustanovení vládní vyhlášky z 12. dubna 1933 čís. 59 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 757/36.)

VII. Řízení konkursní a vyrovnací.

Zřízení zástavní listiny a knihovnímu vkladu zástavního práva lze odporovati podle § 34 čís. 2 konk. ř., i když jde jen o důsledek smlouvy o zápůjčku, již se dlužník zavázal zřídit zástavu. (Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2820/34.)

Lhůta podle § 67 vyr. ř. se počíná dnem po doručení upomínky vyrovnacímu dlužníku.

Útraty, upomínky a úroky za dobu od splatnosti jednotlivých splátek na vyrovnací kvotu do zaplacení těchto splátek v dodatečné lhůtě nejsou předmětem vyrovnání. Nezaplacení jich nemá účinky jako nesplnění vyrovnání.

Úmysl dlužníka zaplatiti jen vyrovnací splátku lze projevit konkludentně (§ 863 obč. zák.) (Rozh. ze dne 16. září 1936, Rv II 962/34.)

Ztráta lhůt pro nesplnění vyrovnání vyrovnacím dlužníkem nastává proti vyrovnacímu ručiteli jen, když to bylo zvlášť ujednáno. (Rozh. ze dne 10. září 1936, Rv I 41/34.)

Dlužník je předpisem § 67 vyr. ř. chráněn jen v případech, kde placení věřiteli nedošlo včas bez dlužníkovy zavinění. (Rozh. ze dne 16. září 1936, Rv II 516/36.)

Zemědělci podle vládního nařízení čís. 76/36 nejsou manželé, převyšují-li pensijní příjmy manželovy výtečky jejich společného hospodářství. (Rozh. ze dne 19. září 1936, R II 352/36.)

Pojistné podle zákona o pensijním pojištění čís. 26/29 Sb. z. a n., připadající na dobu po prohlášení konkursu o jmění zaměstnavatelově, patří

za podmínek § 65 tohoto zákona k pohledávkám za podstatou, třebaže správce konkursní podstaty vypověděl ihned po prohlášení konkursu zaměstnance, za nějž se má pojistné to hraditi.

Nepopírá-li správce konkursní podstaty jsoucnost věřitelovy pohledávky, nýbrž upírá-li jediné p o v a h u pohledávky za podstatou, jde o otázku právní, kterou jest řešiti v konkursním řízení. (Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1163/36).

V řízení o návrhu na prohlášení konkursu nelze obdobně užití sankce stanovené v § 167, odst. 3, poslední věta, konk. ř. (Rozh. ze dne 14. října 1936, R I 1014/36).

Předmětem sporu o popřenou pohledávku může býti jen to, co tvořilo předmět zkoumání při zkušebnímu roku výjma změny a doplňky přípustné podle § 112 odst. 1, posl. věta. (Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv I 2409/34).

Nárok na výživné, splatné již před prohlášením konkursu o jmění osoby povinné k výživě přímo ze zákona, jest uplatňovati v konkursu jako konkursní pohledávku.

Spor o toto výživné, zahájený již v době prohlášení konkursu, se přerušuje podle § 8 konk. ř. a § 159 c. ř. s. a lze v něm pokračovati jen za podmínek §§ 112, 115 konk. ř. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 1752/36).

Předpokladem žaloby podle § 53, odst. 4. vyr. ř. čís. 337/14 (§ 60, odst. 2. vyr. ř. čís. 64/31 Sb. z. a n.) jest příčinná souvislost mezi hlasováním věřitele, jehož pohledávka za ručitelem anebo spoludlužníkem je kryta, a mezi nemožností zaviněnou vyrovnacím dlužníkem, aby se ručitel nebo spoludlužník zúčastnil vyrovnacího řízení. (Rozh. ze dne 14. října 1936, Rv I 2439/34).

Vyrovnacího dlužníka stíhají následky nesplnění potvrzeného vyrovnání, nezaplatil-li přes upomínku mající náležitosti § 67 vyr. ř. splatnou vyrovnací splátku, třebaže vyrovnací věřitel v upomínacím dopise vedle výzvy k splnění vyrovnání poukázal zřejmě omylně na nezaplacení splátky za jinou dobu. (Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv II 1035/34).

Slib věna z doby před sňatkem nemá právotvorný a závazný účinek, nebyla-li osoba podle zákona zavázána k vyvěnění vzhledem ke stavu svého jmění povinna splniti zákonný závazek ke zřízení věna. Slib věna za takových okolností učiněný jest bezplatným opatřením, jemuž lze odporovati podle § 4 čís. 1 odp. ř. (Rozh. ze dne 14. října 1936, Rv II 383/35).

Lze nastupovati odpůčím žalobou na toho, kdo nabyl na základě odporovatelného jednání dalšího práva (práva požívání).

Odpůčím žalobě nevádí zákaz zcizení a zadlužení poznamenaný na nemovitosti. (Rozh. ze dne 1. října 1936, Rv II 333/34).

Žaloba domáhající se jen zrušení dlužního úpisu (právního jednání jím vyjádřeného) jest žalobou určovací. (Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv II 1022/34).

Pokračování v odpůčím sporu pro pohledávky na výživném, i když původní exekuční titul (povolené prozatímní opatření) byl nahrazen odsuzujícím rozsudkem. (Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv II 323/36).

B. Ve věcech trestních a kárných.

I. Trestní zákony.

Prisežný lesní hajný je oprávněn zatknouti neznámou mu osobu, již přistihl při lesním pychu, a předvésti ji na četnickou stanici ke zjištění jejího jména a bydliště; při tom požívá ochrany podle § 68 tr. zák. — Tuto ochranu nelze mu přiznati jen, vybočuje-li z mezí vykázaných slu-

žebními povinnostmi tak, že lze služební výkon pokládati pro tuto dobu věcně za přerušeny. — Pojem lesního puchu. — Skutečné násilné vztažení ruky podle § 81 tr. zák. vyžaduje, aby ho bylo proti vrchnostenské osobě použito vědomě a úmyslně; musí se však nad to státi v úmyslu, aby byl úřední nebo služební výkon zmařen. (Rozh. ze dne 25. září 1936, Zm I 412/36.)

Duchovní vykonávající církevní obrad pri sňatku je veřejným úředníkem len v tých prípadoch, v ktorých ide o sňatky platné súčasne i podľa občianskeho práva. (Rozh. zo dňa 15. septembra 1936, Zm IV 232/36.)

Násilného vpádu je potrební jen ke skutkové podstatě podle první věty § 83 tr. zák. (rušení míru pozemního), nikoli však podle druhé věty tohoto paragrafu (rušení míru domovního). — Jednočinný souběh obou těchto skutkových podstat není vyloučen. — „Násilím“ podle druhé věty § 83 tr. zák. nejsou pouhé nadávky, které sice porušují čest, avšak neomezují volnost vůle napadené osoby. — O „více lidí sebraných“ jde tenkrát, jednají-li aspoň tři pachatelé ve stejném úmyslu, byť i bez předchozí dohody. — K pojmu „pokojné držby“ pozemku; nerozhoduje, že byl byt dán výprosou. — Obžalovaný není zkrácen ve svých právech, byl-li vedle rušení míru pozemního neprávem uznán vinným také rušením míru domovního, když nalézací soud nevzal za přitěžující okolnost, že se obžalovaný dopustil zločinu podle § 83 tr. zák. v obou směrech. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Zm II 379/36.)

Výpomocný učitel, jenž byl ustanoven na veřejné škole obecné, aby konal úřad učitelský, je úředníkem podle § 101, odst. 2 tr. zák. a veřejným úředníkem podle § 153 tr. zák. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 737/36.)

Ké kvalifikaci ublížení na těle za těžké samo o sobě podle § 152 tr. zák. stačí, že bylo poranění s lékařského stanoviska pro důležitost újmy na těle označeno za těžké samo o sobě, třeba šlo o porušení zdraví jen krátce trvající. (Rozh. ze dne 12. října 1936, Zm I 647/36.)

O zamčenou věc podle § 174 II c) tr. zák. jde, byla-li mezi ni a pachatele položena překážka, již má býti podle úmyslu majitelova zamezen nebo ztížen přístup k věci; nestačí, byla-li věc v zamčené skřínce, u níž nechal majitel třetí klíč v zámku. (Rozh. ze dne 14. října 1936, Zm I 696/36.)

Pro otázku, zda se vůle stran nesla k ujednání komisionářského obchodu podle čl. 360 a násl. obch. zák. — a zda tudíž i výtěžek stržený za dodané zboží je věcí svěřenou — je zkoumati, zda prodávající byl srozuměn nejen s výhodami podmíněnými takovým obchodem pro zabezpečení jeho pohledávky, nýbrž i — třeba jen všeobecně — s břemeny a povinnostmi, jež zákon váže na zmíněný obchod — byť i částečně jen dispositivně. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Zm I 858/36.)

Pouhé hlášení smyšlené krádeže četnictvu je pouhým přípravným jednáním k podvodu na pojišťovně, není-li zjištěno, že oklamání četnictva směřovalo nebo vůbec mohlo směřovati k nějakému jednání, jež mělo poškoditi pojišťovnu. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Zm I 374/36.)

K výkladu pojmu „věci svěřené“ podle § 183 tr. zák. — Členské příspěvky, odvedené důvěrníku členy dělnického svazu za vydané jim organizační známky, jsou věcí jemu svěřenou; trpěl-li svaz, aby důvěrník vydával organizační známky i bez zaplacení členských příspěvků, bylo tím jen rozšířeno jeho dispositivní právo co do podmínek, za nichž směl známky členům vydávati, nelze však z toho dovozovati zánik jeho povinnosti odvésti dodatečně přijaté příspěvky svazu; tato povinnost se v ničem nemění ani jeho prohlášením, že ručí za nevybrané příspěvky, ani

tu okolností, že byl zbaven své funkce. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Zm II 3/36.)

Důvod, proč je lstivé jednání podle § 199 b) tr. zák. zločinem bez ohledu na výši škody, tkví v klamném uplatňování úřední autority vůči podváděnému, by — takto oklamán — vyhověl domnělé vůli vrchnosti. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 901/36.)

Napodobení nebo falšování veřejné listiny. — Rozdíl mezi zločinem podle § 199 lit. d) tr. zák. a přestupkem podle § 320 lit. f) tr. zák. — Pokus oklamání prostředky nezpůsobitelnými. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 1019/36.)

Zločin krivého obvinění (§ 209 tr. zák. čes.), spáchaný vinníkem bydlícím na Slovensku nebo na Podkarpatské Rusi, podáním adresovaným úřadu v zemi České nebo Moravskoslezské, je spáchán v tuzemsku a nelze se proto dovolávat ustanovení § 12 tr. zák. slov. (Rozh. ze dne 13. října 1936, Zm IV 469/36.)

K pojmu „poškození pohřebiště“ podle § 306 tr. zák. — Povaha přečinu podle § 306 tr. zák. a právní statek chráněný touto statí zákona. — Poškozením pohřebiště podle první věty § 306 tr. zák. je i změna, kterou provedl na pohřebišti jeho spoluvlastník vytrhav květiny, jež zasadili na hrob příslušníci rodiny pohřbeného, a nahradiv je jinými květinami, stala-li se taková změna ze zlomyslnosti nebo svévole. — K otázce souběhu přečinu podle § 306 tr. zák. s krádeží. — Pokud poškození pohřebiště jest jen nutným prostředkem ke krádeži, nelze pro předpis druhé věty § 306 tr. zák. pachatel, který jedná jen v úmyslu zničním, přičítati mimo krádež ještě přečin podle první věty § 306 tr. zák. — Při úmyslu jak poškozovacím tak zničním (zlodějském) je skutek podřaditi jak pod předpis § 306 tr. zák., tak pod předpis § 171 (§ 460) tr. zák. (Rozh. ze dne 3. září 1936, Zm I 1291/35.)

Kdo přivodil pozitivním jednáním, jež nebylo již samo o sobě směru a rázu uvedeného v § 335 tr. zák., vědomě takový stav věcí, z něhož může nastati nebezpečí pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost jiných osob, je povinen postarati se vhodným způsobem o odstranění tohoto nebezpečného stavu. — Důsledek této zásady pro toho, kdo hubil hmyz v bytě kyanovodíkem: je povinen postarati se vhodným způsobem o odstranění tohoto života nebezpečného stavu aspoň náležitým poučením zákazníka nebo jeho domácích lidí o nutnosti zvláště proklepatí a provětrati lůžkoviny. (Rozh. ze dne 16. září 1936, Zm I 945/35.)

Trestněprávní zodpovědnost řidiča motorového vozidla za srážku s iným vozidlom a za úraz (smrt) poškodeného, ktorý riadič zavinil porušením predpisov a pravidiel pre zahýbanie z hlavnej cesty do odbočky. (Rozh. zo dňa 22. septembra 1936, Zm IV 677/36.)

Pojem orgánů podniku podle § 486 c) tr. zák. a rozsah jejich trestní odpovědnosti; tato odpovědnost nepomíjí prohlášením konkursu na jmění podniku, jehož jsou orgány. — Nejde o zločin poškození cizích věřitelů podle § 205 b) tr. zák., nýbrž o přečin nadřizování věřiteli podle § 485 tr. zák., nadřizoval-li orgán podniku jeho věřiteli, aby tento uplatněním pohledávky, které není, obdržel v rámci své pravé pohledávky v konkursním řízení na škodu jiných věřitelů více, než by jinak na něho připadlo; nerozhoduje, jakými prostředky se nadřizování věřiteli děje. (Rozh. ze dne 15. září 1936, Zm II 95/36.)

Ztrátu práva volebního nelze vysloviti při odsouzení pro přestupek podle § 516 tr. zák. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Zm II 448/36.)

Periodickým tiskopisem podle § 7, odst. 1 zákona čís. 6/1863 ř. z. je tiskopis, jenž vychází (má vycházeti) aspoň jednou za měsíc, třebaš jen

pó dobu několika měsíců; nevyžaduje se, aby vycházel (měl vycházeti) aspoň po dobu jednoho roku. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Zm I 741/36.)

K přečinu podle § 4, odst. 3 zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n. se vyžaduje, aby pachatel věděl, že peníze, které udává jako pravé, jsou padělané, porušené nebo zlehčené. (Rozh. ze dne 30. září 1936, Zm I 742/36.)

Odsouzením pro některý zločin podle zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n. je s hlediska poslední věty druhého odstavce § 1 zmíněného zákona jakékoliv odsouzení pro zločinnou činnost, naznačenou v tomto zákoně, tedy i takové odsouzení cizozemským soudem. — K pojmu „mála padělků menší ceny“ podle třetího odstavce § 1 zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n. — (Rozh. ze dne 12. října 1936, Zm I 708/36.)

„Více lidí“ podle § 14, čís. 1 zákona na ochranu republiky pobuřuje i ten, kdo věc, která pobuřuje svým vzhledem (povahou), postupně sděluje nebo činí pozorovatelnou více osobám, byť i nebyly zároveň přítomny. (Rozh. ze dne 8. října 1936, Zm I 856/36.)

Nezachoval-li obchodník s radiotelefonními přístroji při přemístění přístroje za účelem jeho vyzkoušení zájemcem předpisy o vystavení dočasné potvrzenky, nejde ani u něho, ani po dobu zkušební lhůty u dočasného držitele (zákazníka) o přečin podle § 24, odst. 1 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n., nýbrž jen u obchodníka o přestupek trestný podle 6. odstavce tohoto paragrafu. (Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 761/36.)

Súd, ukladající odpovědnému redaktorovi a vydavatelovi uverejnenie rozsudku podľa § 7, odst. 1 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky min. sprav. čís. 145/1933 Sb. z. a n., nesmie sa odchýliť od rozkazujúcich ustanovení, ktoré má o čase a spôsobe uverejnenia § 8 cit. zákona. — Rozhodujúc o návrhu žalobcu na zastavenie vydávania periodického tlačiva pre nesplnenie povinností uverejniť rozsudok (§ 9, odst. 1 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky min. sprav. čís. 145/1933 Sb. z. a n.), súd má len skúmať, či odpovedný redaktor a vydavateľ objektívne splnili uloženú im povinnosť alebo nie; na subjektívne ich presvedčenie o tom hľadať nemôže. — Uverejnenie, ktoré sa stalo iným než zákonom predpísaným spôsobom, nie je splnením zákonnej povinnosti a treba ho rovnako považovať za dôvod pre zastavenie tlačiva ako neuverejnenie vôbec. (Rozh. zo dňa 31. októbra 1936, Zm III 486, 487/36.)

Jde o porušení zákona v § 8, odst. 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n., byl-li při odsouzení pro přestupek uložen náhradní trest vyšší nežli čtrnácte dnů. (Rozh. ze dne 2. října 1936, Zm I 1011/36.)

Žalobami podle prvního odstavce § 18 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. jsou jak žaloby mezi týmiž stranami, týkající se trestných činů mezi nimi vzájemně spáchaných — nejsou-li ve skutkové souvislosti podle třetího odstavce § 18 tohoto zákona — tak i žaloby, z nichž se každá opírá o některý z více činů, kterých se dopustila jedna strana proti druhé. — Výslovné výhrady práva stíhati podle prvního odstavce § 18 cit. zákona je potřebí nejen, nebylo-li žalobní právo došud uplatněno, nýbrž i tenkrát, byla-li žádost za trestní stíhání — po případě soukromá žaloba — již podána; nerozhoduje, že druhá strana i soud věděly o podání žaloby. — Nedojde-li před ujednáním smíru nebo do konce průvodního řízení k výslovné výhradě práva stíhati druhou stranu, zaniká žalobní právo a neobživne ani když byl rozsudek, vyneseny po skončení průvodního řízení, zrušen v opravném řízení. — Ustanovení prvního odstavce § 18 uvedeného zákona platí i tehda, jde-li o přestupek zanedbání povinné péče podle § 4 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění § 39, odst. III zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 10. září 1936, Zm I 241/36.)

Ke skutkové podstatě § 4 zákona o ochraně cti se vyžaduje, aby se výčitka trestního stíhání nebo trestu stala v úmyslu pohaněti (animus iniuriandi); takového úmyslu tu není na př., sledoval-li pachatel poukazem na trestní stíhání nebo na trest zájem veřejný. K výkladu pojmu veřejného zájmu (§ 6, odst. 3 a 4 téhož zákona). (Rozh. ze dne 16. října 1936, Zm II 293/36.)

Byl-li čin spáchán způsobem uvedeným v § 6, odst. 3 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n., vyžaduje se k beztrestnosti z důvodu § 6, odst. 2 lit. b) cit. zákona — ačli nejde o uveřejnění v zájmu veřejném — nejen, aby se uvedení nebo sdělení skutečností, o jaké jde, stalo k obhájení důležitého zájmu soukromého, nýbrž i, aby takové činnosti bylo potřeba k dosažení onoho účelu. (Rozh. ze dne 6. října 1936, Zm II 30/36.)

Poměr § 12 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. a § 7 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky min. sprav. čís. 145/1933 Sb. z. a n. Předpis § 12 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. platí též pro trestné činy, spáchané obsahem tiskopisu. — Zastuťčinění uveřejněním rozsudku v onom periodickém tiskopise, jehož obsahem byl trestný čin spáchán, jest upraveno výlučně v § 7 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky min. sprav. čís. 145/1933 Sb. z. a n.; nelze se proto domáhati uveřejnění rozsudku v tomto periodickém tiskopise podle § 12 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 27. října 1936, Zm II 285/36.)

Jde o „zneužití jména a firmy podniku“ podle § 29 zákona proti nekalé soutěži čís. 111/1927 Sb. z. a n. a nejde o právo, plynoucí z § 5 zákona o ochraně známek ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. z., uzavřel-li kdo společenskou smlouvu s osobou, mající náhodou jméno shodné se jménem a firmou podniku, jen za tím účelem, aby mohl používatí jména a firmy onoho podniku pro svůj nový podnik. — Ochrany podle zákona proti nekalé soutěži se může dovolávat berlínská firma (§ 52 zákona čís. 111/1927 Sb. z. a n.), ježto je dána formální vzájemnost v poměru mezi Československou republikou a Německem (čl. 2. pařížské úmluvy čís. 22/1933 Sb. z. a n.; vyhláška min. zahraničních věcí čís. 364/1921 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 17. září 1936, Zm I 318/36.)

Nejde o údaje, učiněné „za účelem soutěže“ podle § 27 zákona čís. 111/1927 Sb. z. a n., jestliže nesměřovaly k tomu, aby bylo postavení zlehčovaného podniku zeslabeno v soutěži, nýbrž staly se jen ze sociálních důvodů, k hájení zájmů dělnictva organizací k tomu povolano. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Zm I 728/36.)

Předmětem ochrany práva původského nejsou plány a náčrtky, které nemají tvůrčí myšlenky, byť i jejich zhotovení vyžadovalo odborných znalostí. — I když se plány týkají obyčejných staveb, mohou býti dílem sřavitelského umění, bylo-li na př. přihlíženo ke krajinnému rázu, nebo obsahují-li tvůrčí prvky co do vnitřního uspořádání a zařízení místností. — Vytištění a rozeslání oznamů se zmenšenými plánky není dovoleným užitím díla podle § 33, čís. 3, zákona čís. 218/1926 Sb. z. a n., neboť tato stať zákona dovoluje zhotovení jen jedině napodobeniny. — Svolení jednoho ze spolupůvodců díla nestačí k oprávnění po rozumu § 33 uvedeného zákona. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Zm I 660/36.)

Pořadatelem podle §§ 30, 45 zákona čís. 218/1926 Sb. z. a n. není hostinský, jenž pouze trpěl, aby harmonikář zahrál hostům na jejich žádost, aniž z toho hostinský těžil pro sebe hospodářsky. (Rozh. ze dne 24. září 1936, Zm I 882/36.)

Ke skutkové podstatě přestupku porušení úředního tajemství podle prvního a druhého odstavce § 5 zákona čís. 178/1924 Sb. z. a n. — Obecní úředník je „veřejným činitelem“ podle § 6, odst. 1., tohoto zákona. —

Ke skutkové podstatě podle § 5, odst. 1. a 2., zákona se nevyžaduje, aby obsah spisu vyjevil ten veřejný činitel, který provedl úřední výkon, týkající se onoho spisu. — Spisy podle § 5, odst. 2., je rozuměti i dopisy, jež došly soudu nebo úřadu, jenž vykonává veřejnou správu, avšak nebyly u nich ještě předmětem úředního jednání; takový dopis může být spisem, o němž je podle § 5, odst. 2., zřejmo, že měl podle své povahy zůstat utajen; byly-li v něm tvrzeny určité okolnosti, nerozhoduje, že byl psán neznámou osobou. — Zájem státu na řádném a nerušeném vyšetřování trestných činů je „veřejným zájmem“ podle § 5, odst. 1.; podle něho vyžaduje se jen „ohrožení“, nikoli „porušení“ veřejného zájmu neb oprávněného a vážného zájmu soukromého; je proto nerozhodné, že po vyšetření okolností, v onom dopise tvrzených, nedošlo k trestnímu stíhání osoby, označené v dopise. — Soukromá osoba se nedopouští spoluviny (§ 5 tr. zák.) na porušení úředního tajemství, sdělila-li dále obsah dopisu, jež jí vyjevil veřejný činitel. (Rozh. ze dne 14. září 1936, Zm I 1021/35.)

II. Trestní řízení.

Skutková podstata přestupku podle § 506 tr. zák. se naplňuje teprve bezdůvodným nesplněním manželského slibu; je proto místně příslušný soud, v jehož obvodě obžalovaný odepřel splniti manželský slib. (Rozh. ze dne 22. října 1936, Nd I 491/36.)

Podmínky výroku o nepřislušnosti podle § 7, odst. 4., § 5 zákona čís. 471/1921 Sb. z. a n. — Opírá-li se výrok, jímž se samosoudce prohlásil nepřislušným, o závěr, že trest je nedostatečný pro povahu skutku (§ 6, odst. 2., cit. zákona), nelze výrok ten napadati pro nesprávnost závěru o nedostatečnosti trestu, neboť závěr ten je výrazem volného uvažování samosoudce. — Závěr o povaze činu nelze si učiniti již na podkladě řízení, v němž nedošlo ani ku přečtení obžaloby. — Výrok ten lze však napadati důvodem zmatečnosti podle čís. 6 § 281 tr. ř., nedovozoval-li samosoudce nedostatečnost trestu z povahy konkrétního skutku, nýbrž z povahy zločinu jako takového, tedy s hlediska abstraktního, nebo vycházel-li při tom z nesprávného výkladu § 265 tr. ř. o výši trestu, jenž smí být uložen. — Ustanovením § 265 tr. ř. není samosoudci bráněno, aby uložil trest na svobodě až do šesti měsíců, pokud celkový trest nepřevyšuje nejvyšší trest, stanovený zákonem na skutek přísněji trestný. (Rozh. ze dne 25. září 1936, Zm I 775/36.)

V trestních věcech není přípustné, aby bylo více písemností, určených pro tutěž osobu, pojata do jedné návratky; bylo-li obsílky k hlavnímu přelíčení použito zároveň jako obálky pro doručení jiného soudního usnesení, nebylo vyhověno předpisům o řádném doručení obsílky obžalovanému k hlavnímu přelíčení. (Rozh. ze dne 7. října 1936, Zm I 946/36.)

Obžalovaný si smí vzíti několik obhájců (§ 40, odst. 2. tr. ř.) i pro řízení zrušovací; není však dovoleno, aby byl v oprávněném řízení překročen počet spisů zákonem určených. — Zmateční stížnost, podaná ve prospěch obžalovaného jeho manželkou u výkonu jejího samostatného práva podle § 282 tr. ř., je opožděná, nebyla-li opověděna ve lhůtě, stanovené v § 284, odst. 2. tr. ř., třeba byla označena jako doplněk včasné zmateční stížnosti obžalovaného. (Rozh. ze dne 8. září 1936, Zm II 310/36.)

Jde o zmateční stížnost, provedenou neoprávněnou osobou (§ 1, čís. 1 zákona čís. 3/1878 ř. z.), podal-li ji zástupce chudých (§ 41, odst. 3. tr. ř.), kterého soud zřídil, aniž obžalovaný o to žádal. (Rozh. ze dne 5. října 1936, Zm I 608/36.)